

Δεκαπενθήμερο Εικονογραφημένο Περιοδικό για αγόρια και κορίτσια.

ΙΔΡΥΤΗΣ · ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ · ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΑΜΠΑΝΑΚΗΣ

Προσωρινά Γραφεία
Μεγ. 'Αλεξάνδρου 6 β

Συνδρομαί

{ 'Ετησία δρχ. 4000
'Εξάμηνος > 2000

{ 'Εκδίδεται έκαστην 5ην και
20ήν κάθε μηνός

{ Τιμή φύλλου
Δρχ. 200

Τὰ νέφια πάνω
στο θόλο βουβά,
μουντά σά μολυ-

Ο ΟΒΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΑΛΟΣΥΝΗΣ

μου. Θάταν είρω-
νεία, και πικρογέ-
λασε. 'Ο Νίκος ἔ-

βένια άργοκυλούσανε ραίνον-
τας με χοντρές ψυχάλες την πό-
λη. 'Ο άγέρας μουγκρίζοντας
σαν δράκος συνέπαιρνε στο όρ-
μητικό του διάβα κάθε λαφρύ
σκουπίδι του δρόμου και τό κυ-
λουσε ξέφερα στην όρμή του.
Τό σκοτάδι της νύχτας άρχισε
νά ρίχνει τὰ πένθιμα κρέπια του
άπότομα. λές και βιάζονταν
ν' άρπάξει μιá ώρα πιό ταχιά
τό θρονί της μέρας. Οί διαβά-
τες τάχυναν τό βήμα τους για
νά μη τους προλάβει τό ξέσπα-
σμα της καταιγίδας στους σκο-
τεινούς δρόμους. Τά μαγαζιά
καταβάσανε τὰ ρολά τους μιá
ώρα άρχήτερα κι οί δρόμοι άπό
τίς πρώτες βραδυνές ώρες νε-
κρώσανε σχεδόν.

'Ο Νίκος γρηγόρεψε άκόμη πιό
πολύ τό βάδισμά του. Είχε πάει
νά κρατήσει συντροφιά στην ά-
γαπημένη άρρωστη ξαδελφούλα
του και βραδυάστηκε στην κου-
βέντα. Τραβούσε άφηρημένα ἔ-
χοντας σηκωμένο τόν γιακά του
παλτου του, όταν μιá ραγισμέ-
νη φωνή ἔφτασε άπό την γωνία
του δρόμου ως αυτόν.

—Λυπήσου παιδί μου τόν δύ-
στυχο !... Κρυώνω και πεινώ...

Σταμάτησε με κάποια άνατρι-
χίλα στο κορμί.

—Θεέ μου τέτοια, νύχτα μουρ-
μούρισε και πλησίασε τό κου-
λουριασμένο κορμί του ζητιάνου.
Κοιταχθήκανε για λίγο στα μά-
τια. Αυτός με πόνο, με στορ-
γή. 'Εκεϊνος με άγωνία με λα-
χτάρα. Αυτός νεϊός, εΐκοσι χρό-
νω παιδί, γιομάτος σφρίγος και
χαρά. 'Εκεϊνος γέροντας, με
χιονισμένα μαλλιά και γένεια,
τσακισμένος, με την άπόγνωση
άπλωμένη στα χαρακτηριστικά
του προσώπου του, ναυάγιο της
ζωής.

—Τί θέλεις καλέ μου παπ-
πούλη για νά σουρθεί και πάλι
τό γέλιο στα χείλη τόν ρώτησε
ό Νίκος ;

'Η φωνή του συγκρατημένη
είχε πάρει τό τρέμουλο της συγ-
κίνησης και την ταπεινότητα
του σεβασμού. Μιλούσε ό νεϊός
στο γέρο. Μιλούσε τό τώρα στο
παρελθόν. Μιλούσε ό νεϊός Κα-
ραβοκύρης στο παληό τόν τα-
ξειδιάρη.

—Τό γέλιοιο στα χείλη μουρ-
μούρισε άφαιρεμένα ό γέρον-
τας. Καινούργιο πανί στο σά-
πιο κατάρτι δέν στέκει παιδί

νοιωσε νά του σφίγγεται ή καρ-
διά άθελά του.

—Σήκω παππού τουπε μαλα-
κά, στηρίξου πάνω μου κι ἔλα
κοντά μου σπιτί νά σε φιλέψω.
'Απόψε ή νυχτιά θάνε σκληρή
και τό κορμί σου εΐναι τόσο ά-
δυνατισμένο !

Βαρυστέναξε ό γέροντας κι
άνεσुकώθη. Τρεμούλιασε ή φω-
νή του και πνιχτή βγήκε άπό τό
στόμα του.

—Πόσο καιρό ἔχω νάκούσω
καλό λόγο άπό ανθρώπου στό-
μα! Νά ζήσεις παιδί μου, νά ζή-
σεις χίλια χρόνια γιατί μουΰδο-
σες ότι πολυτιμώτερο, ότι άκρι-
βώτερο ἔχει νά δείξει στους θη-
σαυρούς της αυτή ή ζωή. Τόν
όβολό της καλοσύνης. Δέν ζη-
τιανεύω, κι ούτε εΐμαι μαθημέ-
νος νάπλώνω την χουφτα στους
περαστικούς. Μ' άπόψε, τό έγ-
γόνι μου, όρφανό δεκάχρονο ά-
γοράκι, μόνο κι άπροστάτετο,
πούντιασε κι ἔπεσε με πολύ πυ-
ρετό. Παραμιλούσε και τινά-
ζονταν σύγκορπο άπό τό σύγ-
κρυσ. Τό μεροκάματο μόλις ἔ-
φταξε για τό γιατρό. Τό γαλα-
τάκι του, τὰ φάρμακα ; Μοΰ
σάλεψε το μυαλό. Βρήκα μιá

συμπνευτικά γειτόνισσα να παρ-
ραστεί και κίνησα για να
ζητιανέψω. Πιστεψέμε παιδί μου.

Και πριν ακόμα ο Νίκος συ-
νέλθει από την συγκίνηση που
του προκαλέσανε τα λόγια του

—"Ελα παιδί μου, του φώνα-
ξε η μητέρα του βλέποντάς τον.

Κι ο Νίκος κοιτώντας την
στοχαστικά της είπε ενώ σαν

"Αστρος Αυγέρης

ooo

ΔΕΝ ΞΕΡΕΤΕ ΟΤΙ...

... "Ενας γυμνασιόπαις της πό-
λεως Χάρλεμ της Ολλανδίας, όνό-
ματι Πίττι, μπορεί να διεκδικήσει τον

(Συνέχεια απ' το προηγούμενο)

5ον

—Δεν υπάρχει αμφιβολία, τόλ-
μησα ν' απαντήσω, αλλά τί συμ-
φέρουν θα είχε ο σοφός αυτός να

—Γιατί; Γιατί; Και πού το ξέρω;
'Ο Γαλιλαίος το ίδιο έκανε για τον

—Ούτε και σύ "Αλεξ, πρόσθεσε.

Μέσα στο χειρόγραφο υπάρχουν έ-
κατόν τριάντα δύο γράμματα, τα ό-
ποια δίνουν έβδομητά εννιά σύμ-
φωνα και πενήντα τρία φωνήεντα.

Μ' αυτή λοιπόν την αναλογία
σχηματίζονται οι λέξεις των μεσο-
γειακών γλωσσών, ενώ τα βόρεια Ι-

—'Αλλά ποιά να είναι αυτή η

—'Ο Σακνοδουσε αυτός, ξανάπε,
ήταν μορφωμένος άνθρωπος, άφου

—Εγώ τινάχθηκα στη καρέκλα
μου. Οι γνώσεις μου ως Λατινιστού

στη γλυκειά γλώσσα του Βιργιλίου.

—Ναι! η λατινική, είπε ξανά
ο θεός μου, αλλά λατινική μηπερ-

—"Α μάλιστα! σκεύτηκα. "Αν
 όμως την τακτοποιήσης θά είσαι

—"Ας εξετάσωμε καλά, είπε πέρ-
νοντας πάλι το χάρτινο φύλλο ά-

—Για φαντάσου! σκέφτηκα.

—Πρέπει να δομε τι θα μάς δώ-
ση αυτό. "Αξελ γράφε μία όποια-

—'Αλλά ποιά είναι αυτή η

—Τέλεια έκανε ο θεός μου πέρ-
νοντας το χαρτί από τα χέρια μου.

—Ενώ τελείωνε τ' όμολογώ, είχα
συγκινηθί. Τα γράμματα αυτά, ενώ

κόνα λοιπόν της μικρής μου Βιρλαν-
δής με είχε ρίξει προς στιγμή από
το κόσμο της πραγματικότητας

"Εβλεπα ξανά την πιστή σύντρο-
φό μου στις εργασίες μου και στις

Με βοήθουσε στο να τακτοποιώ
κάθε μέρα τα όρυκτά του θείου, έ-

Κι έπειτα όταν έρχόταν η ώρα
να ξεκουραστούμε, περπατούσαμε

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

νο τρόπο. "Υπάρχουν μάλιστα και
κεφαλαία στο μεταξύ μερικών λέ-

Δε μπορούσα παρά να βρω αυ-
τές τις παρατηρήσεις αρκετά έξυ-

—Τώρα ξαναείπε ο θεός άπο-

Και ο θεός μου με μεγάλη έκ-
πληξι του, προ παντός δε και δική

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

διαβάζοντο ένα μ' ένα, δε μου πα-
ρουσίαζαν καμμία έννοια. Περιμένα

"Αλλά ποιός ήταν δυνατόν να
τό προβλέψη! "Απότομο γρονθοκό-

—Δεν είναι αυτό! ξεφώνησε με

—"Επειτα διασχίζοντας με ταχύ-

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΣΤΗΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΥΛΑ ΜΑΣ

ταστρώσωμε τη σκέψη μου στο χει-
ρόγραφο.

"Ο θεός μου πέφτωντας πάλι
στις σκέψεις του, ξέχασε άστραπι-

Κατά τη στιγμή που έπρόκειτο
να γίνη το τελειωτικό πείραμα, τα

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

mmessunka Senr A. icefto K. segnit-
tamurtn.

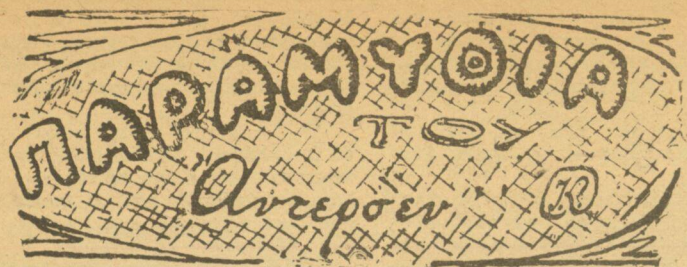
e csrtserrette, rotainsadua, eduese-
dsadne.

locartniiln jsiratrac Sardutadile-
dmek

meretaresiluco Usleffen Snil

"Ενώ τελείωνε τ' όμολογώ, είχα
συγκινηθί. Τα γράμματα αυτά, ενώ

—"Ε! έκανε ο καθηγητής.

Η ΚΟΝΤΟΡΕΒΙΘΟΥΛΑ

Ιον
 "Ήτανε μιὰ φορά μιὰ γυναίκα που ήθελε πάρα πολύ νά εἶχε ἕνα μικρούλι μικρούλι παιδάκι, μὰ δὲν ήξερε καθόλου ποῦ νά βρῆ κανένα. Λοιπὸν σηκώνεται μιὰ καὶ δυὸ καὶ πάει σὲ μιὰ γριά μάγισσα καὶ τῆς λέει :
 —"Ἐχω μεγάλο καημὸ νά ἀποκτήσω ἕνα μικρούλι παιδάκι· δὲ μὲ συμβουλεύεις τοῦ λόγου σου πῶς νά οἰκονομήσω ἕνα ;
 —Νὰ κοιτάξουμε, κάτι θὰ γίνῃ ! εἶπε ἡ γριά μάγισσα. Πάρε τοῦτο δῶ τὸ κουκί που μοιάζει σὰ ρεβίθι· αὐτὸ τὸ κουκί δὲν εἶνε σὰν ἐκεῖνα που σπέρνουν οἱ χωριάτες στοὺς κήπους τους ἢ που ταῖζομε τίς κόττιες. Φύτεψέ τὸ μέσα σὲ μιὰ γλάστρα καὶ θὰ ἴδῃς παράξενα πράματα, σὸ ὑπόσχομαι.
 —Εὐχαριστῶ, εἶπε ἡ γυναίκα, καὶ ἔδωσε στὴ μάγισσα δώδεκα ἀσημένια φράγκα. "Ἐπειτα πήγε σὸ σπίτι της καὶ φύτεψε τὸ κουκί μέσα σὲ μιὰ γλαστρίτσα. "Ὅπου, στὴ στιγμή βλέπει νά φυτρώνῃ ἕνα πανώριο λουλούδι που ἔμοιαζε σὰν τουλίπα, μὰ τὰ φύλλα του ἦτανε σφαλισμέ-

να σφιχτὰ ἀκόμη σὰ νά ἦταν μπουμπουκί.
 —"Ἀχ τί ὠραῖο λουλούδι ! εἶπε ἡ γυναίκα καὶ ἔσκυψε νά τὸ φιλήσῃ· μόλις ὅμως ἄγγιξαν ἀπάνω του τὰ χεῖλια της ἀκούει ἕνα πάφ, καὶ τὸ λουλούδι ἀνοῖξε*μονομιάς μοναχὸ του. "Ἦτανε τουλίπα πραγματικά, αὐτὸ μπορούσε νά τὸ ἴδῃ ὁ καθένας, μὰ μέσα μέσα στὰ φύλλα του καθότανε ἕνα τοσουλάκι κοριτσάκι, μικροκαμωμένο καὶ πεντάμορφο. "Ἦτανε μιὰ σταλιά, σὰν τὸ δαχτυλάκι μας, λοιπὸν τὴ βγάλανε Κοντορεβιθούλα.
 Σκίσανε μιὰ φλούδα ἀπὸ καρῦδι στὴ μέση, τὴ βερνίκωσαν ὠραῖα καὶ τῆς τὴν κάμανε κούνια της, γιὰ στρώματα τῆς βάλανε φυλλαράκια ἀπὸ μενεξέδες, καὶ γιὰ σκέπασμα εἶχε ἕνα ροδόφυλλο. "Ἐκειμέσα κοιμόταν τὴ νύχτα· ἀλλὰ τὴ μέρα ἔπαιζε ἀπάνω σὸ τραπέζι, ὅπου ἡ γυναίκα εἶχε βάλῃ μιὰ χρυσή φαγιάντσα μὲ λουλούδια γύρο γύρο, καὶ τὰ κοτσάνια τους βουτούσανε σὸ νερὸ· ἕνα μεγάλο φύλλο ἀπὸ τουλίπα ἔπλεε ἐκεῖ μέσα σὰ βαρκούλα, καὶ ἀπάνω σ' αὐτὸ τὸ φύλλο καθότανε ἡ Κοντορεβιθούλα καὶ ταξίδευε ἀπὸ τὴν μιὰν ἄκρῃ τῆς χρυσοῦς φαγιάντσας ὡς στὴν ἄλλῃ. Γιὰ κουπιὰ εἶχε δυὸ τρίχες ἀπὸ ἄσπρο ἄλογο. "Ἦτανε πολὺ ὁμορφὰ νά βλέπῃ κανένας ! "Ἦξερε ἀκόμη καὶ νά τραγουδᾷ ἡ Κοντορεβιθούλα, μὲ γλυκιὰ καὶ ἀπαλὴ φωνή· τόσο ὁμορφὴ φωνὴ δὲ εἶχε ξανακούσῃ ἄνθρωπος.

Μιὰ νύχτα, καθὼς κοιμόταν μέσα στὴ μικρούλα κούνια της, ἕνας γέρο βάτραχος δίνει μιὰ πηδιά ἀπὸ τὸ παράθυρο καὶ μπαίνει μέσα. "Ἦτανε σπασμένο ἕνα τζάμι κ' ἀπ' αὐτὸ πήδησε. "Ὁ γέρο βάτραχος ἦτανε μεγά-

λος καὶ ἀλέγρος, πηδοῦσε, πηδοῦσε, δίνει μιὰ καὶ ἀνεβαίνει ἀπάνω σὸ τραπέζι που κοιμότανε ἡ Κοντορεβιθούλα σκεπασμένη μὲ τὸ ροδόφυλλο.
 —"Ἀ ! εἶπε ὁ γέρος βάτραχος· νὰ μιὰ καλὴ νύφη νά τὴν πάω τοῦ γιοῦ μου ! Καὶ παίρνει τὴν κούνια ἔτσι ὅπως ἦτανε μὲ τὴν Κοντορεβιθούλα κοιμισμένη μέσα, πηδαίει πάλι ἀπὸ τὸ σπασμένο τζάμι καὶ κατεβαίνει κάτω σὸν κήπο.
 Στὴν ἄκρῃ ἐκεῖ ἔτρεχε ἕνα μεγάλο ποτάμι. Οἱ ὄχτοι του ἦτανε ὄλο βάλτους καὶ λάσπες καὶ ἐκεῖ καθόταν ὁ γέρο βάτραχος μὲ τὸ γιό του. Οὐχ ! παναγιά μου τί ἄσκημος που ἦτανε κι αὐτός, σιχαμερὸς καὶ λασπωμένος, ἀπαράλλαχτος σὰν τὸν πατέρα του.
 —Κοᾶξ, κοᾶξ, μπρεκε-κε-κέξ ! ἤξερε μοναχὰ νά λὲθ. Μόλις εἶδε τὴν ὠραῖα κοπελίτσα μέσα στὴν κούνια της, ἀνοῖξε τίς ματουκλές του καὶ εἶπε : Μπρεκεκεκέξ, κοᾶξ, κοᾶξ ! ἄλλο τί δὲν ἤξερε νά εἴπῃ.
 —Μὴ φωνάζῃς τόσο δυνατὰ καὶ τὴν ξυπνήσῃς ! τοῦ εἶπε ὁ γέρο βάτραχος, γιὰτὶ ἂν ξυπνήσῃ μπορεῖ νά τρέξῃ καὶ νά μᾶς φύγῃ, εἶνε ἀλαφρὴ σὰν πούπουλο ! Νὰ τὴ βάλουμε ἀπάνω σ' ἕνα νούφαρο μέσα σὸ ποτάμι, που νά μὴ μπορῇ νά μᾶς φύγῃ. Γι' αὐτὴν τὸ φύλλο τοῦ νούφαρου εἶνε σὰ νησάκι, καὶ σὸ ἀναμεταξὺ ἔμειε νά φτιάσομε ἀποκάτω ἀπὸ τὴ λάσπη τὸ σπιτί σας, ὅπου θὰ στήσετε τὸ νοικοκυριό σας.
 —Μπρεκεκεκέξ, κοᾶξ, κοᾶξ ! εἶπε ὁ μικρὸς βάτραχος. "Ἄλλο τίποτα δὲν ἤξερε νά λὲθ.
 Μέσα σὸ ποτάμι ἦτανε πολλὰ νούφαρα μὲ μεγάλα φύλλα, που στέκονταν ἀπάνω ἀπάνω σὸ νερὸ· τὸ φύλλο που ἦτανε πιὸ μακριὰ ἀπ' ὄλα τ' ἄλλα, ἦτανε καὶ τὸ μεγαλύτερο. "Ἐκεῖ πήγε κολυμπώντας ὁ γέρο βάτραχος κ' ἄφησε τὴν κούνια μὲ τὴν Κοντορε-

βιθούλα.
 Τὸ ἄτυχο τὸ κοριτσάκι ξύπνησε πρῶτ, καὶ μόλις εἶδε ποῦ βρισκόταν ἄρχισε τὰ κλάματα. Γιατὶ γύρο γύρο σὸ φύλλο ἦτανε παντοῦ νερὸ, καὶ δὲ μπορούσε νά περπατήσῃ νά βγῇ ἔξω σὸν κήπο.
 "Ὁ γέρο βάτραχος εἶχε χωθῆ ἀποκάτω ἀπ' τὴ λάσπη καὶ ἔσιαχνε τὰ δωμάτια καὶ τὰ στόλιζε μὲ ἄχυρα καὶ μὲ παλιόχορτα, γιὰ νά βρῆ καθαρὰ ἡ νύφη, —ἔπειτα πήδησε μὲ τὸ γιό του σὸ ποτάμι καὶ πήγαινε κολυμπώντας σὸ φύλλο που στεκόταν ἡ Κοντορεβιθούλα· θέλανε νά πάρουν τὴν κούνια της πρῶτα γιὰ νά τὴν πάνε στὴν κρεβατοκάμαρα, καὶ ἔπειτα θὰ ἔρχονταν νά πάρουν κι αὐτὴ, "Ὁ γέρος βάτραχος ὑποκλίθηκε βαθιὰ μέσα σὸ νερὸ καὶ τῆς εἶπε : ἀπὸ δῶ εἶναι ὁ γιός μου που θὰ τὸν πάρῃς ἄντρα καὶ θὰ καθίσετε ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴ λάσπη νά περνάτε ὠραῖα !
 —Κοᾶξ, κοᾶξ ! μπρεκεκεκέξ ! εἶπε ὁ γαμπρός, ἄλλο τί δὲν ἤξερε νά λὲθ.
 "Ἐπειτα πήρανε τὴ μικρούλα κούνια καὶ φύγανε κολυμπώντας. "Ἡ Κοντορεβιθούλα ἀπόμεινε πάλι ὀλομόναχῃ ἐκεῖ ἀπάνω σὸ φύλλο καὶ ἔκλαιγε, γιὰτὶ δὲν ἤθελε τὰ πάη νά καθίσῃ μαζί μὲ τὸν ἄσκημο γέρο βάτραχο, οὔτε ἤθελε νά πάρῃ ἄντρα της τὸ γιό του. Τὰ φοράκια που κολυμπούσανε μέσα σὸ ποτάμι εἶχανε δὴ τὸ βάτραχο καὶ εἶχαν ἀκούσῃ αὐτὰ που εἶχε πῆ, βγάλανε λοιπὸν τὰ κεφαλάκια τους ἀπ' τὸ νερὸ, γιὰ νά ἴδουνε κι αὐτὰ τὴν κοπελίτσα. Μόλις τὴν εἶδανε καὶ εἶδανε τί εἶδανε τί ὁμορφὴ ἦτανε, λυπηθῆκανε πολὺ που τῆς ἦταν γραφτὸ νά πάη νά χωθῆ μαζί μὲ τοὺς βρώμοβάτραχους μέσα στὴ λάσπη. "Ὁχ ! αὐτὸ δὲν ἔπρεπε νά γίνῃ μὲ κανένα τρόπο. Μαζεφτήκανε πολλὰ πολλὰ μαζί κι ἀρχίσανε μὲ τὰ δοντάκια τους νά κόβουνε τὸ κοτσάνι τοῦ φύλ-

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ

(Συνέχεια καὶ τέλος)
 "Ὁ πρωτομάστορας ἢ ὁ ἀρχιτέκτων ὅπως θὰ λέγαμε σήμερα ἄκουσε τὰ λόγια τοῦ πουλιοῦ πείστηκε πῶς ἦταν θεϊκὴ κ' ἔστειλε ἕναν ἀπὸ τοὺς ἐργάτες νά φέρῃ τὴ γυναίκα του. "Ἐκεῖνη χωρὶς νά φανταστῇ κακὸ ἔτρεξε νά δῇ τί τὴν ἤθελε ὁ ἄντρας της. "Ὅταν πήγε κοντα του, ἔκανε πῶς ἦταν ἄρρωστος καὶ τὴν τράβηξε σὸν ἴσκιο· ὁ ἥλιος ὅμως σχημάτισε τὴ σκιά της που τὴ μετρήσανε οἱ ἐργάτες καὶ ἡ γυναίκα στοιχειώθηκε. Τότε τῆς λέει ὁ ἄντρας της :
 «Σῦρε, κυρά μου σὸ καλὸ καὶ [στὴν καλὴ τὴν ὠρα Κι' ὄσο νά πάη σὸ σπίτι της [πέφτει καὶ ἀποθαίνει»
 "Ὅστερ' ἀπ' αὐτὸ ἄρχισαν ὄλοι μαζί τὴ δουλειὰ καὶ τὸ γιο φύρι τέλειωσε μέσα σὲ τρία χρόνια.
 Σήμερα, διηγοῦνται ὅτι δὲν μποροῦν νά περάσουν ἀπὸ πᾶνω ἄνθρωποι παίζοντας μουσικά ὄργανα γιὰτὶ τὸ γεφύρι τρέμει ὀλόκληρο.
 Τὸ τραγοῦδι τοῦ γιοφυριοῦ τῆς "Ἀρτας ὑπάρχει στὰ διάφο-

 λου ὅπου στεκόταν ἡ Κοντέρεβιθούλα, καὶ μόλις τὸ κόψανε τὸ φύλλο ἀρμένισε σὰ βαρκούλα πλέοντας ἴσα κάτω σὸ ποτάμι καὶ πηγαίνοντας τὴν Κοντορεβιθούλα μακριὰ, σὲ μέρη που δὲ μπορούσε πιά νά φτάσῃ ἐκεῖνος ὁ παλιοβάτραχος.
 "Ἡ Κοντορεβιθούλα περνοῦσε τώρα ἀπὸ πολλοὺς ὠραίους τόπους καὶ τὰ πουλάκια που καθόνταν στὰ κλαδάκια τὴ βλέπανε καὶ κελαηδοῦσαν : «ἄχ, τί ὁμορφὴ κυρούλα ! ἄχ, τί ὁμορφὴ κυρούλα !». Τὸ φύλλο ὄλο καὶ ἀρμένιζε, ὄλο ἔφευγε καὶ πιὸ μακριὰ ἔτσι ἡ Κοντορεβιθούλα ἔφυγε μακριὰ καὶ ἔφτασε στὰ ξένα.
 (Ἡ συνέχεια σὸ ἐρχόμενο)

ρα μέρη τῆς Ἑλλάδος μὲ πολλές παραλλαγές, φαίνεται δὲ ὅτι ἔχει ἐμπνευσθῆ ἀπ' τὴν ἐποχὴ τῆς στοιχειώσεως διαφόρων χιτριῶν που κ' αὐτὴ πάλι ἔχει τὴν ἀρχὴ της στὴν πολὺ παλιὰ ἐποχὴ τῶν ἀνθρωποθυσιῶν.
 "Ὁ θρύλος αὐτὸς τοῦ γιοφυριοῦ τῆς "Ἀρτας ἀποτελεῖ μιὰ λωντανὴ ἀλληλογραφία τῶν σχέσεων τοῦ ἄντρα καὶ τῆς γυναίκας καὶ τῆς ἐπιδράσεως που ἔχει ἡ γυναίκα στὴ δουλειὰ τοῦ ἄντρα. "Ὅσο ὁ πρωτομάστορας εἶχε τὴν ἐπίδραση τῆς γυναίκας του, δὲν κατῶρθωνε νά ἐργαστῆ μὲ προσοχὴ. "Ἐτσι, κάνοντας τὴ δουλειὰ του, ἐλαττωματικὴ, τὴν εὑρίσκε τὸ πρῶτ παρασυρμένη ἀπ' τὸ ρέμα. Μόλις ἡ γυναίκα του στοιχειώθηκε καὶ πέθανε κ' ἔπαψε πιά ν' ἀσχολεῖται μ' αὐτὴν, τὰ χέρια τοῦ πρωτομάστορα ἔκαναν φτερά καὶ ἡ δουλειὰ του ἔγινε καλὴ. "Ἐτσι ἔχουμε μιὰ ὀλοζώντανη διατύπωση τῶν ἰδεῶν που ἐπικρατοῦσαν τὴν ἐποχὴ ἐκεῖνη γιὰ τίς γυναῖκες καὶ γιὰ τὴν ἐπίδρασή τους στοὺς ἄντρας. Οἱ ἰδέες δὲ αὐτὲς ὑπῆρξαν σ' ὄλους τοὺς λαοὺς ὑπὸ διαφόρους τύπους.

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

18) Καταργεῖται ἡ πρώτη παράγραφος τῆς παρούσης στήλης σὸ πρῶτο τεῦχος τῆς «Ἐφημεριδοῦλας μας» περὶ τῶν ἀγγελιῶν. Ἐπίσης ἡ τρίτη παράγραφος τοῦ ἰδίου φύλλου γράφτηκε κατὰ λάθος γιὰτὶ οἱ «Σελίδες τοῦ ἡμερολογίου» δὲν ἀρχίσαν ἀπὸ τὸ τέταρτο τεῦχος, ἀλλὰ θ' ἀρχίσουν δημοσιευόμενες ἀπὸ τὸ ἐρχόμενο πανηγυρικὸ τεῦχος τῆς «Ἐφημεριδοῦλας μας».
 19) Ἀπὸ τὸ ἐρχόμενο Πασχαλιᾶτικο τεῦχος «ἡ Ἐφημεριδοῦλα μας» θὰ κυκλοφορῇ καὶ διὰ τοῦ πρακτορείου τῶν ἐφημερίδων κ' ἔτσι θὰ τὸ βρισκεται ὄλοι ἀπ' ἐδῶ καὶ μπρὸς στὰ περισσότερα περίπτερα τοῦ κέντρου καὶ τῶν συνοικισμῶν.

ΡΟΔΟΥ ΒΟΛΗΜΑ
 Ἐφέτος ἄγρια χειμωνιά καὶ μ' ἦρε χωρὶς ἰνεῖατα, καὶ ὠρα τὴν ὠρα σφωριστῶ βαριά στὴ χιονισμένη γῆ.
 Μὰ χθὲς καθὼς τὸ γέλιο τοῦ Μαρτίου
 καὶ τράβηξα νὰ ἀρχαῖα μονοπάτια, σὸ πρῶτο μουσὸν ἔροδου κρυφοῦ
 ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

20) Στὴ 15ῃ σελίδα τοῦ πρώτου τεύχους ἡ εἰκόνα μὲ τὴν ἐπιγραφή «τὸ κυνηγητό» εἶναι μαγικὴ εἰκόνα, ζητεῖται δὲ ὁ σκύλος που κυνηγοῦν τὰ δύο παιδιὰ. Βρῆτε τον λοιπὸν !
 Ἐπίσης στὴ τελευταία σελίδα τοῦ προηγουμένου μας φύλλου, τοῦ τέταρτου δηλαδὴ, στὴ μαγικὴ εἰκόνα δὲν ζητεῖται μόνο τὸ πασομάκι τῆς βασιλοπούλας ἀλλὰ καὶ τὸ βασιλόπουλο που εἶναι κρυμμένο. Τὸ εἶχατε δεῖ εἰσεῖς ;
 21) Ἀπὸ τὸ ἐρχόμενο 6ο τεῦχος τῆς «Ἐφημεριδοῦλας μας» οἱ συνδρομηταὶ καὶ οἱ συνδρομητρίες ὄλοι καὶ ὄλες ἀνεξαιρέτως θὰ λαβαίνουν τὸ φύλλο τους ταχυδρομικῶς χωρὶς ἐξαίρεσι.
Φοῖβος

Η ΣΕΛΙΔΟΥΛΑ ΜΑΣ

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

Από τότε που άρχισα να πηγαίνω σε μεγαλύτερες τάξεις, μου φανερώθηκε, μαζί με την αύξηση των μαθημάτων και ή επιταχιστική ανάγκη ενός γραφείου. Μά, πώς μπορεί κανείς να γράφει στο τραπέζι της τραπεζαρίας; Εκεί που αίσθάνεσαι την συγκίνηση της λύσεως ενός δύσκολου προβλήματος: «Παιδί μου, σήκω, είναι ώρα να φάμε». Η ενώ είσαι βυθισμένος στα Χ και στα Ψ να σου πέρνουν άρον άρον την σάκκα για να στρώσουν το τραπέζι.

Σε πιάνουν τα νεύρα σου ή δεν σε πιάνουν; Τέλος πάντων! Ύστερα από άλεπάλληλα δισβήματα στη μαμά πήρα τη διαβεβαίωση ότι την Πρωτοχρονιά (του 1941) θα είχα γραφείο και μάλιστα όπως το επιθυμούσα: Με βυζαντινά σκαλισμάτα με... με...

Είχα, κι' έχω, μάλιστα και μαρμάρινο μελανοδοχείο και σκεπτόμουν τι στράκες θα έκανε, όταν... άτυχία!

Κυρήχθηκε ο πόλεμος και λόγω του αποκλεισμού από τον πατέρα μου και της άσθeneίας της γνωστής υπό το δνομα τριών προθέσεων κατά σειρά το δωρο έμεινε.

Από τότε για πολλές και διάφορες αιτίες πολλά γραφεία (ξένα έnνοείται) μπήκαν σπίτι και ιδιαίτέρως, στο δωμάτιό μου, μα από τρομερή γρουσουζιά έφευγαν το ένα πίσω από το άλλο. Τώρα γράφω στο τραπέζι της τραπεζαρίας.

Μα πού θα μου πάη; Δεν θα τελειώση κάποτε ο πόλεμος; Τότε... θα δούμε!

Ζεύς της Δωδώνης

άνθρωπος με σκληρά χαρακτηριστικά, μικρό μουστάκι και μαύρος πολύ, μελαχρινός και άγριος σαν άγριμι.

Παρατηρούσε τον Τόμ με τα γυαλιστερά μάτια του που πετούσαν βαρρείς σπιθές, σαν πραγματική τίγρις που έτοιμάζεται να όρμηση πάνω στο θύμα του.

Κι άξαφνα, μ' ένα τεράστιο πήδημα που μόνο ένα ζώο θα τό κατάφερνε, βρέθηκε πάνω στον Τόμ.

Ο νεαρός κάου μπού βρέθηκε χωρίς να τό καταλάβη κάτω από τον γιγαντώσωμο κακούργο.

Η ζωή του πιά κρεμόταν από μια τρίχα.

Όπως τον είχε πιάση ο Τίγρης κάτω από τό βαρύ γόνατό του, κι' όπως το έσφιγγε τα χέρια με τα σιδερένια τό δικά του, ήταν αδύνατο να κουνηθί. Μια χαχαιριά που την περίμενε από στιγμή και τό πάν θα τελείωνε. Κι αυτό άκριβώς έτοιμαζόταν να κάνη ο Τίγρης όταν άξαφνα τινάχθηκε άφίνοντας ένα άγριο μουγκριτό. Τι είχε συμβεί; (Η συνέχεια στο ερχόμενο)

... στο προσεχές υπερπανηγυρικό Πασχαλιάτικο τεύχος της, τό έκτο δηλαδή, έκτος από τις είκοσι σελίδες που θα έχει μέσα στις όποιες θα υπάρχουν όλα όσα άνηγγέλθησαν στο προηγούμενο φύλλο, θα έχη και την τιμή να δημοσιεύση συνεργασίες των έκλεκτοτέρων λογοτεχνών της Ελλάδος.

Επίσης έκτός άπ' αυτά, στο Πασχαλιάτικο τεύχος περιμένετε και πολλές άλλες έκπληξες και πρωτοτυπίες.

Πολυτελής εμφάνισις με είκοσι χορταστικές σελίδες γεμάτες από ποικιλία διαλεχτής ύλης για όλα τά γούστα και όλες τις ηλικίες.

Φοίβος

ΙΔΡΥΤΑΙ ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΥ ΕΚΔΟΣΕΩΣ Δελτίο 2ο

Table listing names and their corresponding values in the 'IDRYTAI' section.

ooo

Έγκριθέντα ψευδώνυμα

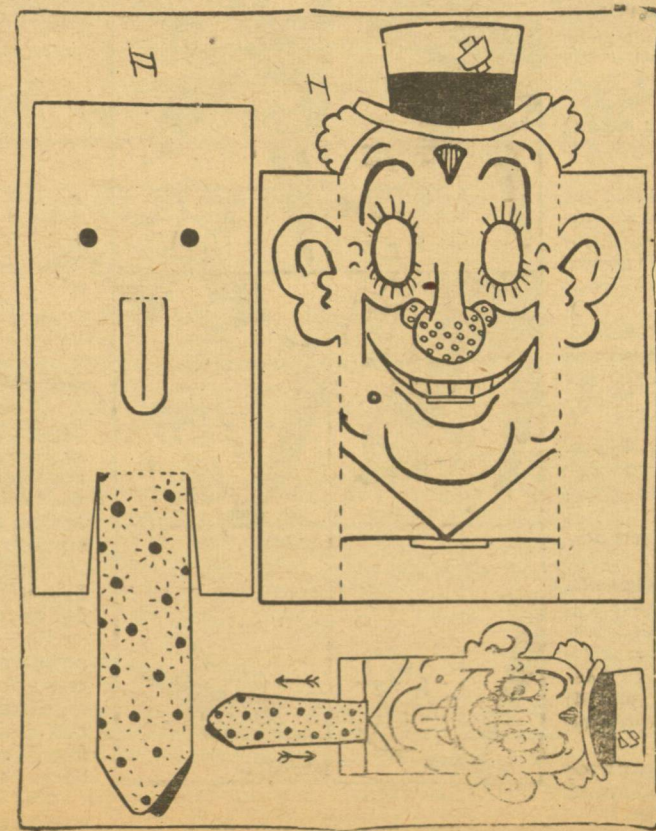
Ντέτεκτιβ Χ α., Μαύρο Διαμάντι κ., Μυστήριος α., Δόν Έρρίκος α., Νεκρός α., Ζεύς της Δωδώνης α., Πονηρό Διαβολάκι κ., Χιονάτη κ., Κόμης της Φέρας α., Σκνίπα α.

ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΤΕ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΝΤΑΣ ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ

Τό παιχνίδι αυτό είναι μηχανικό. Αποτελείται από δυό κομμάτια και σχηματίζεται ένα σύνολο οά τη μικρογραφία που βλέπετε στο κάτω μέρος.

Γιά να τό φτιάσετε, άντιγράφετε τά σχέδια των δυό τούτων κομματιών πάνω σ' ένα καρτόνι ψιλό και τό κόβετε τά περιθώρια που περισσεύουν. Κατόπιν χρωματίζετε τη γλώσσα κοκκινωπή, που βρίσκεται πάνω άπ' τη γραβάττα που παρουσιάζει τό πρώτο σχέδιο και ύστερα πάλι με τό ίδιο χρώμα χρωματίζετε τις άκρες των αυτιών και τη μύτη, τά δέ μαλλιά του μαύρα, γκρίζα ή καφέ. Μετά κόβετε με προσοχή τό έσωτερικό της θέσεως των ματιών, σχηματίζοντας δυό μεγάλες τρύπες. Ύστερα άνοίγετε τη σχισμή που βρίσκεται κάτω άπ' τό πηγούνι, επίσης και γύρω-γύρω τη γλώσσα έκτός άπ' τό πάνω μέρος που θα τό τσακίσετε μόνο.

Περνάτε με προσοχή πρώτα τη γραβάττα από τό πίσω μέρος της κάτω σχισμής και μετά τη γλώσσα άπ' τη σχισμή των δοντιών. Κατόπιν θα τσακίσετε και τό περίσπυμα τού χαρτονιού που βρίσκεται γύρω άπ' τό πρόσωπο, πάνω και

Άγαπητοί μου,

Με χαρά μου βλέπω κάθε μέρα να πληθαίνουν οι επισκέπτες οά γραφεία της «Εφημεριδούλας μας», για να γραφτούν συνδρομητά, γά να ρωτήσουν για τό καινούργιο φύλλο και τη κίνηση, νά φέρουν γράμματα, συνεργασίες και άπαντήσεις στους διαγωνισμούς.

Αυτό με συγκινεί και μ' εύχαριστεί ιδιαίτερω, Βλέπω δέ από τά διάφορα γράμματα που λαβαίνω και άπ' αυτά που άκούω στο γραφείο, ότι όλα τά παιδιά, αλλά και οι μεγάλοι που παρακολουθούν την «Εφημεριδούλα μας» έμειναν πολύ εύχαριστημένοι από τά μέχρι τώρα έκδοθέντα φύλλα της, παρ' όλες τις τόσες δυσκολίες που βρίσκει ή έκδοσις πανιού. Πάντως με τη τόση ύποστήριξη που έχει ή «Εφημεριδούλα μας» άπ' όλους, θ' άντεπεξέλθη οά έξοδά της και ποτέ δέ θα σκεφθί κόπους και έξοδα προκειμένου να εύχαριστήση τους τόσους συνδρομητάς και άναγνώστας της που κι αυτοί τόσο ένδιαφέρονται και την ύποστηρίζουν, όπως και δέ σκέφτηκε μέχρι τώρα, και άπόδειξις οι τόσες εικόνες της και τά πανηγυρικά τεύχη της, πράγμα που σ' αυτή την έnσχη δέν τό κάνουν ούτε τά μεγάλα περιοδικά, γιατί άπαιτούνται πολλά και μεγάλα έξοδα. Αλλά είπαμε «ή Εφημεριδούλα μας» προκειμένου να εύχαριστήση τό πολυπληθές άναγνωστικό της κοινό δέ σέκετε μπροστά σε κανένα έμποδίο, ούτε θα σταθή ποτέ.

Ντέτεκτιβ Χ., έλαβα τη συνεργασία σου, δηλαδή τά άστειλα. Δέν ένέκρινα όμως παρ'ά μόνο γιατί τ' άλλα ήταν άκατάλληλα για να δημοσιευτούν στις στήλες της «Εφημεριδούλας μας». Στείλε και τίποτ' άλλο καλλίτερο.

Ματθία Σάντορφ, ξέρης τί λέει ή παροιμία «μιά τού κλέφτη, δυό τού κλέφτη, τρίς και ή κακή του μέρα». Εί βέβαια τό λέμε μια τό λέμε δυό έόν έκει. Η συγχώρεσις δέ δίνεται πάντα. Όταν σου δημοσιεύσα τό Νίκο τό τεμπέλη, σου είπα να προσέχης την ορθογραφία και την καλλιγραφία και να μη γράφης παρ'ά μόνο από τη μια μεριά τού

(Συνέχεια άπ' τό προηγούμενο)

5ον Τό έξυπνο και φιλότιμο ζώο συνηθισμένο σε τέτιες καταδιώξεις, δέν περίμενε καν να τό οδηγίση ο άφέντης του αλλά έστριβε μόνο του όπου καταλάβανε πώς είχε στρίψη ο Μαύρος Καβαλλάρης.

Ο Τόμ Μιξ κρατούσε με τόνα χέρι του τά γκέμια και με τό άλλο τό πιστόλι του.

Ήταν άποφασισμένος τη φορά αυτή να πυροβολίση, φροντίζοντας έννοείται να μην χτυπήση τη νέα.

Κι έτρεχε, σπυρούνιαζε αλύπητα τό δυστυχισμένο άλογό του, να προφτάση τον λήσταρχο που είχε εξαφανισθή.

Ήταν όμως φανερό ότι είχε πάρει τον δρόμο που ακολουθούσε και ο Τόμ. Κι όταν έπιτέλους ανέβηκε μια άνηφόρα και έφτασε στην κορυφή της, είδε με χαρά του στο βήθος μακρυνά ένα σύννεφο σκόνης.

Ήταν εκείνος! — «Ελα Φτεροπόδη μου! Έλ, άλογάκι μου! φώναξε ο Τόμ.

Κι' ο Φτεροπόδης σαν σαίτα ρίχτηκε στον κάμπο.

Αυτή τη φορά πιά θα τον πρόφτενε.

**

Και πράγματι.

Η απόσταση όσο πήγαινε και λιγότευε. Τους χώριζαν μόλις πεντακόσια μέτρα. Σε λίγο έγιναν τετρακόσια και πριν περάσουν λίγα λεπτά ο Μιξ κυνηγούσε τον Μαύρο Καβαλλάρη από έκαστό μόλις μέτρα.

Και τότε του ήρθε μια καλή έμπνευση.

Αντί να σκοπέψη τον Μαύρο Τίγρη, όποτε υπήρχε κίνδυνος να χτυπήση και την νέα, σκέφτηκε να ρίξη οτά πόδια του άλόγου...

Κι' άμέσως έβαλε σ' ένέργεια τό σχέδιό του και σημέδεψε χαμηλά. Μόλις όμως έρριξε την πρώτη σφαίρα ένα σφύριγμα βούϊξε δίπλα του.

Πυροβολούσε κι εκείνος.

Ο Τόμ δέ πτοήθηκε. Και σκοπεύοντας τώρα καλλίτερα, έρριξε και δεύτερη και τρίτη και τέταρτη, τη μια άπάνω στην άλλη.

Τό αποτέλεσμα ήταν άμεσο.

Κάποια άπ' τις σφαίρες βρήκε οτά πόδια τό άλογο του Μαύρου Καβαλλάρη και σωριάστηκε χάμου.

Ο Τόμ Μιξ είχε φτάση στο μεηαζύ.

Και ταχύς άτρόμητος έπεσε μαζί

με τόλογό του πάνω στο ληστή.

Μιά άγρια φωνή φρίκης άκούστηκε που άντήχησε τρομερά μέσα στην ήουσία του κάμπου κι ύστερα τίποτα... Ήταν ή νέα πουχε πέσει λιπόθυμη χάμου.

Αλλ' ο Μαύρος Τίγρης δέν ήταν βέβαια άπ' τους ανθρώπους εκείνους που τά χάνουν.

Γρήγορος σαν άστραπή πετάχθηκε άπάνω με τό πιστόλι στο χέρι.

Η θέση του Τόμ Μιξ ήταν τώρα κρίσιμη.

Ορβιος καθώς ήταν πάνω στο άλογο του θα γινόταν εύκολος στόχος στον αντίπαλό του, και για να αποφύγη αυτό, ώρμησε άπ' τ' άλογό του κι έπεσε πάνω στον Μαύρο Τίγρη.

Με τά σιδερένια χέρια του άδραξε τό μπράτσο του και προσπάθυσε να τό στρίψη κατά τέτοιον τρόπο, ώστε ή κάνη του πιστολιού να διευθυνθή άλλοτο.

Η πάλη ήταν τρομερή. Σωστή γιγατομαχία!

Ο Τόμ Μιξ με όλες του τις δυνάμεις έσφιγγέ τό χέρι του Τίγρη τό έστριβε τό γύριζε ώστε να τον κάνη να πονέση για ν' άφιση τό πιστόλι.

Οι φλέβες του είχαν φουσκώσει. Αμίλητοι και οι δυό πάλευαν με λύσσα, με μανία κι οι άφροί έβγαίναν άπ' τα στόματά τους.

Κι' επί τέλους τό πιστόλι έπεσε άπ' τά χέρια του Μαύρου Τίγρη. Ο Τόμ Μιξ ήσύχασε. Τώρα πιά μπορούσε να άναμετρηθί μαζί του.

Κλώτσησε με τό πόδι του μακρυνά τό πιστόλι και ταχύς, άστραπιαίως έχωσε τον άγκώνα του κάτω άπ' τη μασχάλη του αντιπάλου, θέλοντας να εφαρμόση μια άπ' τις πολλές λαβές που συνήθιζαν οι κάου μπούς όταν πάλευαν.

Ο Τίγρης κατάλαβε τό σκοπό του.

Βαρύς, σιδερένιος καθώς ήταν, τινάχθηκε άξαφνα και με μια άπότομη κίνηση βρέθηκε όρθιος!

**

Τά πράγματα άλλαξαν τώρα.

Ο Τόμ όπιστοχώρησε και οι δυό αντίπαλο κοίταξαν ο ένας τον άλλον άγρια.

Τότε για πρώτη φορά έβλεπε ο Τόμ τον αντίπαλό του καλά.

Ο Μαύρος Τίγρης με τό δικίο του είχε τό δνομα αυτό.

Ήταν πράγματι ένας άπαίσιος

φύλλου. 'Εσύ σ' όλα αυτά δέ μ' άκουσες. Κι εγώ όμως άν σε συγχώρεσα τη πρώτη φορά δέ θα πή πώς θα γίνεται τό ίδιο πάντοτε. "Άλλωστε τό περιεχόμενο, τό κείμενο, του Νίκου του τεμπέλη ήταν πιά καλό και ουσιασδες και είχε ενδιαφέρον, έστω και λίγο, ενώ τό **Στή Μαύρη Ξενητεία**, ενώ έχει ένα τίτλο που θα μιορούσες άπάνω σ' αυτόν ν' αναπτύξη τό θέμα, έτσι ώστε να μαγέψης έκείνον που θα τό διάβαζε, τό έγγραφο χωρίς τις απαραίτητες μικροπεριγραφές, έτσι ώστε τό στέγνωσες, τό ξέφυγες. "Υστερα, άλλος λόγος, είναι ότι επειδή άκριβώς δέ τό ανάπτυξες, είναι πολύ μικρό και άρχίζει και τελειώνει άστρατιαώς. Κότταξε λοιπόν να γράψης τίποτ' άλλο καινούργιο και καλλίτερο και να μου τό στείλης. Μην άπελπιστή, έπιμονή κι ύπομονή. «'Ο έπιμένων νικά!».

== ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ ==

Οί άγγελίες του Τηλεγράφου προπληρώνονται.

Τιμολόγιο: μέ απλά γράμματα δραχ. 10 ή λέξη. "Ο χωριστός στίχος δραχ. 50. "Όσο μικρό κι άν είναι μία άγγελία κοστίζει δρχ. 100.

11— Πρωτοπαίνοντας στό μυριόλουστο σαλονάκι της «'Εφημεριδούλας μας» χαιρετώ όλους - ες.

Συνίπα

12— Μπένοντας για πρώτη φορά στη κίνηση της αγαπητής μου «'Εφημεριδούλας» χαιρετώ όλους-ες και ύπόσχομαι πρωτοφανή κίνηση. "Αρχίζω δέ από σήμερα.

Χιονάτη

13— Πρωτοπαίνοντας στην «'Εφημεριδούλα μας» άφου πρώτα της εύχηθώ χρόνια πολλά, χαιρετώ όλους - ες ιδιαίτερας τόν Ζιγκφριντ.

Κόμης τής Φέρας

14— Προσοχή! Προσοχή! Ζητούνται έξη νάνοι για να συμπληρωθή τό γρουπι, δηλαδή όΧαρούμενος ήδη ύπάρχει, ύπολείπονται όΓκρινιάρης, ό'Υπναράς, ό Συναχωμένος, όΚουτούτσικος, ό Γιατρός και ό Ντροπαλός! "Εμπρός λοιπόν ζητώ τούς συντρόφους μου. Βιαστήται! "Όποιος πρόλαβε τόν Κύριον είδε.

Χιονάτη

15— "Αμίμητε θα σέ μιμηθώ και θα σέ προσπεράσω! Τρύπιε Ντενεκέ κατά φωνή και γάιδαρος.

Κόμης τής Φέρας

16— Κρά - Κρά! Μπένοντας στη κίνηση της «'Εφημεριδούλας μας» χαιρετώ όλους - ες.

Συγχρόνως αύτοαποκαλύπτομαι. "Ανδρέας Καφούρας :

Νυχτοκόρακας

17— Προσοχή! "Αποκλύψεις! 1) Ματθίας Σάντορφ =Κατσαρός Λώρης, 2) Ντέτεκτιβ Φάντασμα = Φαντόπουλος "Ανδρέας, 3) Μέγας "Αλέξανδρος=Μοδιός Γεώργιος, και 4) αύταποκαλύπτομαι=Καραγιαννήδης Δημήτριος= ...

'Αμίμητος

18— Αύγή, αυτό τό ψευδώνυμό σου Ισχύει για όλη την ήμέρα.

Πειραχτήρι

Νεκρέ, σου ένέκρινα τό ψευδώνυμο. Πολύ μακάβριο όμως βρέ παιδί μου. Τέλος πάντων, άφου σ' άρεσε τί να γίνη. Περιμένο λοιπόν και κάτι δκό σου για συνεργασία, γατι πιστεύω ότι δέ τό πήρες τό ψευδώνυμο για τά μαύρα μάτια, θα μπής κι εσύ μέσ' στη κίνηση της «'Εφημεριδούλας μας.» έν είναι έτσι;

Μαύρο Διακάντι, περιμένο και τίποτ' άλλο δικό σου, κουνήτου λίγο περισσότερο ντέ!

Μυστήριε, καλώς ήσες και σύ, περιμένο να δώ τί θα καταφέρης στη κίνηση.

Πονηρό Διαβολάκι, σου ένέκρινα αυτό τό ψευδώνυμο, που δέ διαφέρει πολύ κι από σένα. Εύχαριστώ για τί κίνηση. "Υποθέτω πώς θα συνεχίσης.

Δία της Δωδώνης, σου ένέκρινα τό ψευδώνυμό σου, μεταχείρσου όπου, όπως και όποτε θέλεις! "Η συνεργασία σου έκρίθη έπίσης και δημοσιεύει στο παρόν!

Δέν 'Ερρισε, δέν έχω να σου πώ τίποτα ιδιαίτερο. Περιμένο μόνο κίνηση.

Ξανθές Φοίβε, όπως και μερικοί άλλοι, οι συνεργασίες σας ένεκριθήσαν αλλά λόγω άλλης έπιγούσης ύλης δέν μπορώ να σας ύποσχεθώ τότε θα δημοσιευτούν.

Κωνσταντίνε Μαλάμε, είπαμε να πάρης ψευδώνυμο. Γιατί δέ μ' άκούς; "Ελαβα τις δυο συνεργασίες σου, δηλαδή τά δυο πασχαλικά αυτότελη περιπετειώδη διηγήματά σου. Δυστυχώς όμως ενώ είναι δυο θέματα άπάνω στα όποια θα μπορούσε ό άναγνώστης να έν-

διαφερθί πολύ δέν τάχης αναπτύξει καλά τούς λύπουν οι μικρολεπτομέριες αυτές που μεγαλώνουν τό ένδιαφέρον του άναγνώστη. "Ισως μου πής ότι άπ' εκεί που τό μετάφρασε ήταν έτσι. "Αλλά δέν έχει σχέση αυτό, λίγη φαντασία και όλα είναι έν τάξει. "Αν ήταν καλά θα στα δημοσίευα στο έρχόμενο στο πανηγυρικό στο Πασχαλιάτικο, τί σου φταίω όμως; Κάνε κάτι καλλίτερο κι' εγώ άμέσως θα στο δημοσιεύω αλλά νάναι κάτι που ν' αξίζει.

Περιμένο λοιπόν τίποτ' άλλο!

'Ελγικαντούρ, έλαβα τά αιτήματά σου τά ένέκρινα σχεδόν όλα και αρχίζω από σήμερα τη δημοσίευση. Περιμένο και κάτι άλλο δικό σου για συνεργασία. Εύχαριστώ για την ύποστήριξη και την κίνηση.

Καίτη Σβορώνου, έλαβα και τό δεύτερο γράμμα σου μέ τις δυο καινούριες συνεργασίες σου οι όποιες είναι άντάξίες της πρώτης, άρκουμαι δέ στο να σου πώ ένα θερμό μπράβο! όταν έρθης δέ στο γραφείο μου να σου σφίξω τό χέρι, τό χέρι αυτό που μέ τη βοήθεια των άψύχων ζωντανεύει τό κάθε τί.

== ΠΝΕΥΜ. ΑΣΚΗΣΕΙΣ ==

Συνέχεια 1ου Διαγωνισμού Λύσεων. Αί λύσεις του φυλλαδίου τούτου δεκται μέχρι τας 5 Μαΐου.

21. Συλλαβόγριφος

Εϊμωνα Πέρσης βασιλιάς μου κόβης τό κεφάλι και νήσος πολύ όμορφη εις τη στιγμή προβάλλει.

Μυστικός 'Αστυνόμος X-9

22. 'Ελλειπασύμφωνα

η-α-η-ει-α
Μυστικός 'Αστυνόμος X-9

23. Τρίγωνο

† † † † † = "Απλητος βασιλιάς
† † † † = Ούράνιο τόξο
† † † = "Αριθμητικό
† † = "Αναφορική άντωνυμία
† = Συριστικός

Τρύπιος Ντενεκός

ooo

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

"Ενεκα τυπογραφικού λάθους στο προηγούμενο τεύχος γράφτηκε ότι οι λύσεις είναι δεκτές μέχρι τις 20 Μαρτίου ενώ αντίθετως ή διορία της άποστολής είναι μέχρι τις 5 Μαΐου όπου τελειώτει κι ό διαγωνισμός.

"Επίσης στο τρίγωνο αριθ. 15 στη δεύτερη έρώτηση είναι ποταμός και όχι ποτομός.

Και στο κρυπτογραφικό αριθ. 17 στην άρίθμηση της πρώτης έρωτήσεως λείπει ό αριθμός 5.

Τέλος στο ίδιο κρυπτογραφικό στη τέταρτη έρώτηση έχει γίνει λάθος όλη ή άρίθμηση δηλαδή ενώ θέλει 1434 έχει 4315.

Στό 1ο δελτίο των Ιδρυτών του προηγούμενου τεύχους έγινε ένα λάθος, τό σύνολον δέν είναι 9 αλλά 8.

